

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου κατά την χειροτονία του π.Θεοδώρου εις διάκονο:

«Σήμερον ἐξέλαμψε τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ μνήμη· δεῦτε πιστοὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν».

Ἀνταποκρινόμενοι καὶ ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, στήν προτροπή τοῦ ἱεροῦ ὕμνογράφου τιμοῦμε σήμερα τή λαμπρά καὶ φωτοφόρο μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου καὶ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Παντελεήμονος, τοῦ ἱαματικοῦ, «ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς», καὶ συγχρόνως εὐφραίνομεθα πνευματικά, διότι οἱ ἑορτές τῶν ἁγίων μας ἀποτελοῦν γιά τήν Ἐκκλησία καὶ τοὺς πιστοὺς ἀφορμές πνευματικῆς εὐφροσύνης, καθὼς ἡ ἐπὶ γῆς στρατευομένη Ἐκκλησία συναγάζεται μαζί μέ τήν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα καὶ συμπανηγυρίζει γιά ἐκεῖνα τά ἐκλεκτά της πού κατετρόπωσαν τόν ἀρχέκακο διάβολο καὶ τά ὄργανά του, γιά ἐκεῖνα τά ἐκλεκτά της τέκνα, τά ὅποια «τόν δρόμον τετέλεκαν καὶ τήν πίστιν τετήρηκαν» καὶ ἔλαβαν ἐκτός ἀπό τόν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ τόν στέφανο τῆς δικαιοσύνης ἀπό τόν ἀγωνοθέτη καὶ ἀθλοθέτη Χριστό.

Καί ἓνας τέτοιος εἶναι χωρίς ἀμφιβολία ὁ ἑορταζόμενος καὶ δικαίως τιμώμενος ἅγιος μεγαλομάρτυς Παντελεήμων, ὁ γενναῖος ὀπλίτης τῆς παρατάξεως Κυρίου, ὁ φιλόανθρωπος ἱατρός, ὁ πιστός καὶ ἀφοσιωμένος διάκονος τοῦ Δεσπότη, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τά πάντα στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἐγινε μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου του, ὁ ὁποῖος «διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος». Ἐγινε ὁμοῦ καὶ μάρτυς γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «τοσοῦτον ἠγάπησε τόν κόσμον», ὥστε ὄχι μόνο θυσιάσθηκε γιά τή σωτηρία μας, ἀλλά μᾶς ἔδωσε τήν ἐντολή καὶ τό προνόμιο, διαιωνίζοντας καὶ ἀνανεώνοντας μέσα ἀπό τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας τή θυσία του, νά διαιωνίζουμε καὶ νά ἀνανεώνουμε τήν ἀνάμνησή του.

Διάκονό του σέ αὐτό τό μυστήριο τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀγάπης καλεῖ καὶ σένα ἀπό σήμερα ὁ Χριστός διά τοῦ Ἐπισκόπου σου. Σέ καλεῖ, γνωρίζοντας τήν ἀγάπη σου παιδιόθεν γιά τήν Ἐκκλησία καὶ τή διακονία της, ἀγάπη πού διδάχθηκε μέσα στήν εὐσεβῆ οἰκογένειά σου ἀλλά καὶ μέσα στοὺς κόλπους τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Σέ καλεῖ γνωρίζοντας τόν ζῆλο καὶ τήν ἀγαθή διάθεσή σου. Σέ καλεῖ ἐπιφυλάσσοντάς σου μία μεγάλη τιμή ἀλλά καὶ μία ἐξίσου μεγάλη εὐθύνη. Γιατί ἡ ἱερωσύνη, ὅπως γνωρίζεις, καὶ στόν πρῶτο ἀκόμη βαθμό της δέν εἶναι μόνο τιμή, ἀλλά εἶναι καὶ σταυρός, εἶναι καὶ ἀγώνας, εἶναι καὶ προσπάθεια διαρκῆς, γιά νά ἀνταποκριθεῖς στήν τιμή, γιά νά φανεῖς ἄξιος τῆς δωρεᾶς καὶ ἄξιος τοῦ εὐεργέτου σου, Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ.

Καί δέν σέ ἀφήνει μόνο καὶ ἀβοήθητο στόν νέο δρόμο τῆς διακονίας πού σοῦ ἀνοίγει ἀπό σήμερα ὁ Χριστός καὶ ἡ Ἐκκλησία. Σέ καθοδηγεῖ στόν δρόμο αὐτό μέ τοὺς λόγους τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου του καὶ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πρὸς τόν μαθητή του ἀπόστολο Τιμόθεο.

«Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ».

Ἀπό σήμερα στρατεύεσαι στή διακονία τοῦ Χριστοῦ. Θά εἶσαι διάκονός του. Καὶ γιά νά ἐπιτύχεις σ' αὐτή τήν ἀποστολή, γιά νά ἀνταποκριθεῖς στήν κλήση τῆς διακονίας του, θά πρέπει νά εἶσαι ἀπόλυτα ἀφοσιωμένος σ' Αὐτόν. Θά πρέπει νά μὴν ἀσχολεῖσαι μέ τά γήινα καὶ ὕλικά, μέ τά ἀνθρώπινα καὶ τά χοϊκά, ἀλλά νά εἶσαι προσηλωμένος στή διακονία τοῦ Χριστοῦ. Νά φροντίζεις καὶ νά ἀγωνίζεσαι διαρκῶς νά προάγεις πνευματικά, ὥστε νά εἶσαι κατὰ τό δυνατόν ἄξιος διάκονος τῆς Ἐκκλησίας. Νά ἀγωνίζεσαι μέ σκοπὸ καὶ στόχο ὄχι νά ἀρέσεις καὶ νά εἶσαι εὐχάριστος στοὺς ἀνθρώπους ἀλλά νά ἀρέσεις καὶ νά εἶσαι εὐχάριστος στόν Θεό. Καὶ αὐτό εἶναι ἓνας μεγάλος καὶ διαρκῆς ἀγώνας, πού ἔχουμε ὁμοῦ ὅλοι χρέος νά κάνουμε, γιατί ζοῦμε στόν κόσμο, διακονοῦμε τόν κόσμο, ἀλλά δέν θά πρέπει νά κάνουμε κέντρο τῆς ζωῆς μας καὶ τῶν ἐνδιαφερόντων μας τόν κόσμο, ἀλλά τόν Χριστό.

Θά πρέπει, λοιπόν, καὶ σύ, νά ἀγωνίζεσαι καθημερινά μέ τήν ταπείνωση, μέ τήν ὑπακοή, μέ τή μελέτη, μέ τήν προσευχή, νά διατηρεῖς τόν ἑαυτό σου «ἀγνόν ἀπὸ τοῦ κόσμου», ὥστε ὁ νοῦς σου νά

εἶναι προσηλωμένος στόν Χριστό, νά εἶναι προσηλωμένος στή διακονία του, νά εἶναι προσηλωμένος σέ ὅ,τι εἶναι «εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ».

Στόν ἀγώνα σου αὐτόν θά σέ συνοδεύουν οἱ εὐχές καί ἡ ἀγάπη τοῦ Ἐπισκόπου σου, καί ὅλων τῶν συλλειτουργούντων σήμερα στή χαρά τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, καί ἰδιαιτέρως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους κ. Γεωργίου, πλησίον τοῦ ὁποίου διακόνησες ἐπί πολλά ἔτη στόν ναό τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, τοῦ Καθηγουμένου, τῶν συμπροσευχομένων κληρικῶν καί λαϊκῶν, τῶν εὐσεβῶν σου γονέων καί τῶν κατά σάρκα καί πνεῦμα ἀδελφῶν σου· καί εὐχομαι ὁλόψυχα διά πρεσβειῶν τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου μεγαλομάρτυρος καί ἱαματικοῦ Παντελεήμονος καί τοῦ προστάτου σου ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, νά ἀποδειχθεῖς ἄξιος διάκονος τοῦ Κυρίου καί τῆς Ἐκκλησίας του καί καλός στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, καί νά εὐαρεστεῖς πάντοτε τόν Θεό, ὁ ὁποῖος σοῦ ἐμπιστεύεται αὐτή τή μεγάλη τιμή, τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης, γιά νά ἀξιωθεῖς ἐν καιρῷ καί τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ὡς καλός διάκονός του.